

gers økonomiske interesse i at beskytte oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold.« Ophævelsen medfører således ingen ændringer i realiteten.

Til nr. 25 – 27

Ændringerne omhandler en række tekniske præciseringer. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 6 – 11. Sølovsudvalget bemærker nærmere: »Den foreslåede ændring af § 203 skyldes også en tilpasning til de foreslåede kapitler. Sølovsudvalget har her ønsket at gøre stk. 1 til en ren værnetingsbestemmelse. Den negative regel om begrænsning af valget af danske værneting placeres i et selvstændigt stykke. Det samme gælder den tilsvarende ændring af § 204. Ændringerne af de to sidste stykker i § 204 skyldes, at man har ønsket at forlade udtrykkene hovedintervention og adcitation, som hverken anvendes i konventionerne eller i retsplejeloven, men i stedet bruge en mere konventionsnær ordlyd. Endvidere finder man, at reglen har savnet en udtrykkelig bestemmelse om virkningen for fondene af en procesunderretning "litis denuntiatio".«

§ 204 svarer til forslaget § 225 for så vidt angår sager mod HNS-fonden, og der henvises til Sølovsudvalgets bemærkninger dertil. Der påtænkes ingen realitetsændringer af § 204, alene en ændring af ordlyden, så den bringes i overensstemmelse med den nutidige beskrivelse af hovedintervention i retsplejeloven, samt udtrykkeligt at anføre reglen om procesunderretning i 1992-fondskonventionens artikel 7(6).

Til nr. 28

Den foreslåede § 206, stk. 3, tager højde for samspillet mellem de hidtidige regler om ansvar efter § 206, stk. 2, og de nye regler. § 206, stk. 2, foreskriver et objektivt ansvar for forureningsskade, der stammer fra olie, der udtømmes eller udflyder fra andre skibe end de tankskibe, som er omfattet af § 191, stk. 3. Olie må forstås som bestandig olie, jf. § 191, stk. 4. Reglen finder derfor anvendelse på skibe, der transporterer olie som last i pakket form, eksempelvis i tønder, dvs. ikke i bulk, samt bunkersolie fra andre skibe end tankskibe, der er omfattet af § 191, stk. 3.

Som følge af de nye regler i kapitel 9 a om forureningsskader ved udslip eller udtømming af bunkersolie fra andre skibe end de tankskibe, der er omfattet af § 191, stk. 3, og reglerne i kapitel 11, som nu dækker blandt andet de olietransporter, der ikke sker som bulklast, bliver de forureningstilfælde, som bestemmelsen omfatter, i realiteten dækket af de nye regler, når disse træder i kraft. Dette beror på, hvornår hen-

holdsvis Bunkerskonventionen og HNS-konventionen træder i kraft, og da det er tvivlsomt, hvorvidt de to konventioner træder i kraft samtidigt, er bestemmelsen udformet således, at det sikres, at bestemmelsen fortsat finder anvendelse, indtil de nye regler gælder.

Til nr. 29

Der er alene tale om en teknisk tilpasning.

Til nr. 30

Ved ændringen indsættes et nyt kapitel 11 i søloven, der gennemfører reglerne i HNS-konventionen. Som nævnt i de almindelige bemærkninger er lovforslaget udarbejdet på baggrund af Sølovsudvalgets betænkning nr. 1451/2004. For så vidt angår de i betænkningen indeholdte forslag til kapitel 11 i søloven, henvises til udvalgets bemærkninger. Lovforslaget afviger dog på enkelte punkter fra Sølovsudvalgets udkast. Et af disse punkter er spørgsmålet om straf for modtageres tilsidesættelse af oplysningspligten. Sølovsudvalget fandt under behandlingen af dette spørgsmål, at det faldt uden for udvalgets mandat at tage stilling hertil. Om strafansvaret henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 42, om ændring af sølovens § 514 b.

Efter den foreslåede § 223, stk. 4, er modtagere af HNS-stoffer her i landet pligtige til at give oplysninger om det modtagne kvantum. Såfremt den pågældende ikke giver oplysninger herom, eller oplysningerne ikke afgives rettidigt, kan vedkommende straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år efter den foreslåede § 514 b, stk. 1. Efter § 223, stk. 5, kan en af økonomi- og erhvervsministeren udpeget offentlig myndighed foretage direkte kontrol med virksomhedernes oplysninger om HNS-import. Med henblik på eftersøgning og kontrol af HNS-stoffer har denne myndighed ret til uden retskendelse at foretage kontrol af indførsel af bidragspligtige HNS-stoffer, der modtages af danske virksomheder, som importerer disse stoffer, og virksomhedernes regnskaber, optegnelser eller lignende, der udgør dokumentation for import.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis om Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 1 og 2, at bestemmelserne beskytter en sigtet mod at inkriminere sig selv, dvs. ved trussel om straf at afgive oplysninger, der kan bruges mod den pågældende under en igangværende eller imødeset straffesag, jf. f.eks. Weh mod Østrig, dom af 8/4 2004. Forbuddet mod selvinkriminering er derimod ikke til hinder for at pålægge borgerne og virksomhederne en generel strafsanktion-